srijeda 10. rujna u 21⁰⁰

Hrvatski dokumentarni film

Ante Peterlić

Povijesti svih svjetskih kinematografija počinju s dokumentarnim filmom. Da bi se snimio igrani film, potrebno je više sredstava i filmskoga iskustva, dok se dokumentaristički pokušaj može izvesti i bez ikakvih priprema – snimanjem onoga što je u neposrednoj blizini, a ta blizina je i onaj Čovjekov najautentičniji svijet – svijet njegova boravišta, krajolika, zavičaja. Jasno, takva snimka ne predstavlja više od nekakve zabilježbe, od tzv. činjeničnog filma, no tako se najspontanije počinje. A onda to zadubljivanje u okoliš može prerasti u reportažu, pa u složeni dokument, u osvjedočenje o životu i povijesti, može nadrasti skup pukih podataka te biti umjetnički nadahnuto djelo.

Takvom "jednostavnom" snimkom počinje i hrvatska kinematografija, snimkom šibenske luke iz 1903. Sto ju je ostvario Poljak Stanislaw Noworyta koji se kasnije zauvijek nastanio u Zagrebu. Takva su i pionirska hrvatska filmska ostvarenja: prvi od Hrvata koji je snimao bio je Spličanin Josip Karaman koji je 1909. dokumentirao društvene događaje u Splitu, dok je prvi koji je radio kao filmski profesionalac, i to za francusku tvrtku, bio Zagrepčanin Josip Halka koji je, među ostalim, izvještavao o bitkama u ratovima na Balkanu. Nešto vrlo slično moglo bi se ispričati i o Bosni i Hercegovini: prva snimanja, i to dokumentaristička, izveli su početkom stoljeća u Mostaru Francuzi, a prve poznate značajne snimke, one na dan atentata na prijestolonasljednika Ferdinanda, realizirao je Anton Valić...

Bijahu to tek počeci, a veći poticaji razvoju dokumentarnoga filma u Hrvatskoj nastupaju sustavnim i organiziranim djelovanjem Škole narodnog zdravlja u Zagrebu čija se djelatnost - obrazovni i instruktivni film - počinje bliziti i dokumentarizmu, i tako oko nje okupljeni rade i dokumentarne filmove – o ljepotama Hrvatske i životu u njoj. Jedan od filmova iz tog vremena, antropološki dokumentarni film Dragе Chloupeka i Aleksandra Gerasimova, "Jedan dan u Turopoljskoj zadruzi" (1933), zbog svoje vrijednosti dobit će 1960. (!) nagradu na Festivalu u Pesaru. Inače, Gerasimov je snimio i prvi dugometražni film na području Jugoslavije –dokumentarni film Velebit (1932). No, ubrzo će se proširiti tematika i snimat će se i tzv. (prema njemačkom) "Kultur – filmovi", filmovi iz povijesti i umjetnosti, kao npr. "Barok u Hrvatskoj" (1942) Oktavijana Miletića. Nakon, II. sv. rata ova vrsta doživljava vrlo ubrzani razvoj; od 1946. proizvodi ih Jadran film, a početkom 1950-ih nastaju i specijalizirana poduzeća - Zora Film i Zagreb film, koja će svojom djelatnošću pokriti sve žanrove ovog filmskog roda. Dok su se nakon rata najprije snimali programski filmovi koji su i propagandistički isticali kolektivizam – filmovi o socijalističkoj izgradnji, povijesti radničkoga pokreta i strategijama rata, postupno, od 1948., zahvaljujući othrvanju stegama poetike socijalističkog realizma naglasak u pristupu temama postupno počinje prelaziti na ljude, na pojedince, na njihov rad i napore, kao u "Tunolovcima" (1948) Branka Belana i u "Još jedan brod je zaplovio" (1948) Krešo Golika. Zapaža se zatim usmjerenje prema sve poetičnijem filmu, osobito kad se govori o ljepotama zemlje, o njezinoj prirodi, flori i fauni, pa se tu posebno ističu filmovi Branka Marjanovića iz ciklusa "Mala čuda velike priče". Isto se odnosi i na antropološki film koji govori o životu ljudi, njihovih gradova npr. "Jedan dan na Rijeci" (1955) Ante Babaje i regija kao film Obrada Slušćevića "Ljudi s Neretve" (1966). Kada, pak, tijekom 1960-ih bude nastupilo i kratkotrajno razdoblje liberalizacije, dokumentarizam će u još većoj mjeri postati vrsta koja omogućuje da do izraza dođe redateljev osobni stil i svjetonazor. Uljedno, to je i vrijeme javljanja filmova koji se kritički osvrću na društvenu praksu, a zada će postati sve uočljivije i otvaranje prema svijetu pa se vrlo brzo preuzimaju i suvremene svjetske dokumentarističke metode, i to upravo one koje i u svijetu stvarljaju čovjeka koji izravno svjedoči o sebi, metode tzv. filma istine i izravnoga filma. Nastaju tada i neka remek djela kao "Od 3 do 22" (1966) Kreše Golika, niz filmova Rudolfa Sremca ("Ljudi na točkovima" /1963/ i Krste Papića ("Kad te moja čakija ubode" /1968/, "Čvor" /1970, "Specijalni vlakovi" /1972/, "Mala seoska priredba" /1972/) , zatim ciklusi filmova Nikole Babića ("Šije",1970; "Okolo nje, okolo nje", 1971), Zorana Tadića ("Zadnja pošta Donji Dolac", 1971; "Druge", 1972) i Petra Krelje ("Recital", 1972; "Splendid Isolation", 1973). Sovoreći o životu, občajima i tegobama naroda dobivaju mnogi od tih filmova nagrade i na uglednim svjetskim festivalima.

Međutim, što zbog obračuna s demokratskim snagama i pojačanoga političkoga nadzora, što zbog konkuriranja televizije koja nudi obilje dokumentaristikih sadržaja taj val stvaralaštva i gorljivog društvenog angažmana gube energiju sredinom 1970-ih, a istodobno i državno financiranje te proizvodnje počinje se ograničavati. Međutim, dokazujući sposobnost siljeđenja tehnoloških dometa novoga vremena, hrvatska je elektronička produkcija sve razvijenija, odnosno, video produkcija potire granice između filma i televizije, a nudi i pogodnosti efikasnog i jeftinijeg dokumentarističkog reagiranja, i izvan medijskoga sredstva i profesionalnih proizvodnih kuća. I tako u procesu koji traje posljednjih dvadesetak godina počinje novi uspon hrvatskog dokumentarizma. Posebno dolazi to do izražaja u neovisnoj Hrvatskoj; ratna zbivanja ukazala su na važnost dokumentarizma, što na tragičan način potvrđuje i smrt četvorice mladih snimatelja koji su kamerom svjedočili o ratu. Domovinski rat i njegove posljedice ostat će u novim filmskim zapisima trajno zabilježeni – kao povijesna činjenica, ali i kao osobno svjedočenje onih koji su ga iskusili. Dokazuju to djela Petra Krelje i novoga naraštaja - Biljane Čakić, Vlade Zrnića, Zdravka Mustaća, Ivana Salaja, Ivana Faktora i drugih. A sva ta najnovija uzbuđujuća dokumentaristička djelovanja – kojima nije lako nasluditi vrhunac - imaju i podrške: Ministarstvo kulture Republike Hrvatske odvaja dio sredstava i za tu produkciju, a hrvatski filmski savez svojom organizacijom i stručnom pomoću pomaže da se ova vrsta razvija i unutar neprofesijskoga filma.

ČVOR
režija: Krsto Papić
trajanje: 10 min. 15 sek.
godina: 1969.

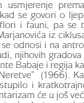

ČUDNOVATI MUNGOS
režija: Branko Marjanović
trajanje: 8 min. 30 sek.
godina: 1973.

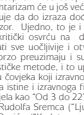

ŠIJE
režija: Nikola Babić
trajanje: 11 min.
godina: 1971.

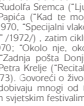

LJUDI S NERETVE
režija: Obrad Gluščević
trajanje: 17 min. 15 sek.
godina: 1966.

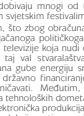

RECITAL
režija: Petar Krelja
trajanje: 14 min. 40 sek.
godina: 1972.

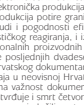

OD 3 DO 22
režija: Krešo Golik
trajanje: 14 min. 15 sek.
godina: 1966.

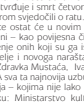

DRUGE
režija: Zoran Tadić
trajanje: 12 min. 30 sek.
godina: 1972.

www.danifilma.com

4. dani filma - široki brijeg

kinodvorana borak/srijeda, 10.rujna u 21:00/četvrtak, 11.rujna u 18:00, 19:30, 20:30/petak, 12. rujna u 19:00, 20:00, 21:00/ulaz slobodan

Kateter/ Možda su naši filmski dani u Širokom Brijegu u cijelosi uzevši imali u začetku neku neobičnu sudbinu, čudno, za ovu sredinu neuobičajenu, jer bilo dobro u svom "eksperimentalizmu" od vladajućeg kulturnog puritanizma. Međutim, uprava ono što ih izdvaja od ostalih kulturnih degadanja kod nas uskoro je postala njihova prednost, a ne nedostatak.

I kroz dobre, i kroz ne tako dobre filmove, odasluša je poruka hercegovačkim mladim ljudima da film i nije tako teško napraviti. On ne mora biti velik, ne mora biti remek-djelo, može samo biti neka njihova crtica, neka ideja, kreativni cv prvoga na filmskoj vrpci. Pastali su toga vyjesti, otvorena je neka nova vizija, novo razmišljanje o filmskom stvaralaštvu. Neki od tih filmova su se tek na premijernoj reviji 2000. godine prvi put upoznali s malim stvarima na kolotaju platno. Do tada im je kino pružalo samo kateter prema skupim filmskim spektaklima i najkomercijalnijim filmskim sadržajima. S pravom se može ustvrditi da su filmske revije u Širokom Brijegu izuzetnje, ne samo povećan interes za različite filmske žanrove - do tada većin neposnate, negi i konkretne vije ili manje uspjele filmske proizvode inspirirane rujanskim projekcijama u kinu Borak. Već samo to činjenica velikiv je dobitak, a ujedno i zalog koji širokobriješki filmski dani nose sa sobom.

Pored filmskih dana svakoga rujna, Široki je Brijeg dobio još nešto. Dobio je ono što je primjerice Pariz dobio još 1920. godine. Naime, tada je Ricciot Canud utemeljio u Parizu Klub prijatelja sedme umjetnosti. Međutim, bez obzira što zaostaje 80 godina za Parizom najbližeje je da je konačno dobio svoj kino klub (pa makar ima i manje zvučan naziv: Amater, pa makar i nije u Parizu nego samo u Širokom, pa makar i njegovi utemeljitelji nisu tako čuveni kao Ricciot Canud – mislim: jsi nisu tako čuveni) i da mladi filmofili imaju utočište, te se barem jednaput godišnje upoznaju s nečim što se razlikuje od redovnie kino ponude.

Na cesti kreiranja Dana filma u Širokom Brijegu afirmirani su u tri godine neki do sada nepoznati dosezi u našem okružju. Ističem duh koji je vladao u tim danima, neobaveznii nonšalantniji stil na revijama i oko njih, zrenu neuobičajene kulturnjake. Che atmosfere za ovu područje, te ambijent, glacijalnost i kulerska surdoživost koja je odbila upravo one koje i treba odbiti – face nezainteresirane za pokretne slike i mogućnosti koje one nude. Svaka teatralnost i umjetno vezivanje za navedno srodne predstave i likove koje ih prate ostavljeni su izpred vrata širokobrijeških Dana filma. Stoga oni imaju čvrste temelje i dajo šansu za daljnji razvitak u godinama koje slijede, a takoder otvaraju prostor za ilušalne mlade entuzijaste da uvedu zaljubljenost u film pokušaju konkretizirati na celuloidnoj vrpci. *Ivo Čolak*

četvrtak 11. rujna u 18⁰⁰

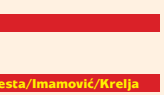

Izbor filmova s Festivala kratkog filma u Mostaru

Festival kratkog filma održan je u Mostaru od 12. do 15. lipnja 2003. Na birokobriješkom Danima filma prikazuju se tri prvonagrađena filma s mostarskog festivala: "Kad se smrkne", "Dugo putovanje" i "Rijetke istarske životinje", te film iz izbora Film kluba iz Mostara, "T.P. (39)".

Mostarski festival omogućio je mladim autorima filma da prikažu svoje radove i razmjene međusobna iskustva i ideje, te da iznađu moguća rješenja za neke probleme filmske produkcije.

Osim toga, stvorio je podlogu za aktivnu razmjenu svježih ideja i kreativnu komunikaciju.

KAD SE SMRKNE
Dva prijatelja u jednoj noći. Nakon određenog vremena letargično provedenogа u stanu odlučuju se na izlazak i poraugu za pustolovinom. Podvig završava povratkom na početnu točku s nešto više novčića u džepu i divje limenke piva...
autori: Domagoj Vidaković, Vjeran Vukašinović, Ines Šutj
trajanje: 24 min. 30 sek.,
miniDV
godina: 2003.

RIJETKE ISTARSKE ŽIVOTINJE
Film je bajka koja u karikaturnoj dokumentarističkoj formi ogoljuje lokalpatriotizam. Film je, po riječima autora, kritika samodovoljnosti i narcisoidnosti. Dvije se izmišljene životinje uzdižu na razinu kulta.
autori: Nenad Marjanović-dr. Fric, Diego Bosusco
- Ptica i Zoran Mikletić
trajanje: 20 min., mini DV
godina: 2002.

LUNGO NED DROMENCE/DUGO PUTOVANJE
... o Životu Roma u Bosni i Hercegovini
autori: Vildana Drljević i Naida Balić
trajanje: 23 min., mini DV
godina: 2003.

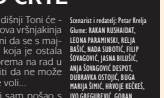

T.P.(39)
Konflikt marginalizirangа pojedinca s društvom i frustracije svakodnevice.
autori: Goran Butorac i Dejan Đokić
trajanje: 4 min. 45 sek.,
animirani
godina: 2003.

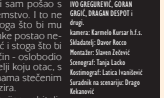

19³⁰

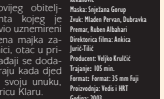

JOŠKOVA TRI STOLJEČA
autor: Ante Marić
kamera: Mirko Vojanić
montaža: Zdravko Borko
ton: Tomislav Vilal
trajanje: 30 min., Betacam SP, dokumentarni
proizvodnja: HRT
godina: 2002.

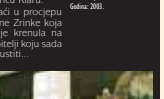

Ivo Čolak

Vera Robić-Škarica

Priredivači: Kino video klub Amater, Dom kulture Široki Brijeg, Hrvatski filmski savez/**Priredivački odbor:** Tomislav Topić, Robert Bubalo, Ivo Čolak, Srećko Slišković, Vera Robić - Škarica/**Tekstovi:** Ivo Čolak, Ante Peterlić, Petar Krelja, Zoran Tadić, Dražen Ilinčić/**Voditelja programa:** Ma Grbešić Čavar/**Tehničko vodstvo:** Željko Radivoj, uvodne predstave i likove koje ih prate ostavljeni su izpred vrata širokobrijeških Dana filma. Stoga oni imaju čvrste temelje i dajo šansu za daljnji razvitak u godinama koje slijede, a takoder otvaraju prostor za ilušalne mlade entuzijaste da uvedu zaljubljenost u film pokušaju konkretizirati na celuloidnoj vrpci. *Ivo Čolak*

20³⁰/Ogresta/Imamović/Krelja

ZABRANJENA IGRAČKA
Petogodišnji dječak živi s majkom, bez oca. Jednog dana u njihov stan ulazi nepoznati gost...
scenarist i redatelj: Zrinko Ogresta
kamera: Davorin Šeol
montaža: Dubravka Premar
trajanje: 16 min., 35mm, igrani
proizvodnja: Zagreb Film
godina: 1986.-87.

DESET MINUTA
Film paralelno prati radnje u Sarajevu i Rimu. Dok u Sarajevu ljudi ginu, u Rimu začuđenom Japancu izrađuju fotografije za samo 10 min.
režija: Ahmed Imamović
scenarist: Srđan Vuletić
kamera: Almir Đikoli i Mirsad Herović
montaža: Midhad Mujkić i Almir Kenović
uloge: Enis Beliloglić, Elmedin Letefa, Sadhosi Yahata, Izudin Bajrović, Admir Glamočak
trajanje: 10 min., 35 mm, igrani
godina: 2002.

ISPOD CRTE

Dvadesetogodišnji Toni čete tek kada njegova vršnjakinja Zrinka obznani da se s majkom Ružom, koja je ostala bez posla, sprema na rad u Italiju - shvatiti da ne može bez nje, da je voli...

Toni bi rado i sam pošao s njima u inozemstvo. I to ne samo zbog toga što bi mu život bez Zrinke postao nepodnošljiv već i stoga što bi se - na taj način - oslobodio i vlastite obateljiskog otaca, s teškim traumama stečenim u ratu, terorizira.

Nakon najnovijeg obiteljskog incidenta kojeg je nehotice skrivio uznemireni Toni, pretučena majka završava u bolnici, otac u pritvoru, a događaji se dodatno komplicirajuć kada djed i baka otmu svoju unuku, Tonijevu sestricu Klaru.

Toni će naći u procjepu između voljene Zrinke koja samo što nije krenula na put i svoje obitelji koju sada ne može napustiti...

Scenarist i redatelj: Petar Krelja
Glume: RAKAN RUSHAIDAT, LEONA PARAMINSKI, BELJA BAŠIĆ, NADA ŠIROTIĆ, FILIP ŠOVAGOVIĆ, JASNA BILIĆIĆ, ANJA ŠOVAGOVIĆ DESPOT, ĐURĐANKA OUTOJIĆ, DUŠA MARIJA ŠIMIĆ, HRVOJE KEČKEŠ, IVO GREGURINEC, GORAN GRGIĆ, DRAGAN DESPOT i drugi.
kamera: Karmelo Kurzar B.f.s.
Slikadanj: Dover Rocco
Montažer: Slaven Zečević
Scenograf: Tanja Lacko
Kostimograf: Larica Ivanišević
Saradnik na scenariju: Drago Kekanović
Muzika: Sojetlana Gerup
Zvuk: Mladen Pervan, Dubravka
Premac: Ruben Albahari
Direktorica Filma: Ankica Jurić Tilić
Producent: Nikša Krulčić
Trajanje: 105 min.
Format: Format: 35 mm fuji
Proizvodnja: Neda i HRT
Godina: 2003.

Hrvatski film, 1990-2003

Petar Krelja

Od približno sedamdeset igranih filmova, koliko ih je snimljeno u razdoblju od 1990. - 2003., gotovo trećina otpada na ostvarenja koja - na ovaj ili onaj način - govore o prijeratnom vremenu; vremenski najodmaknutiji, "Konjanik" Branka Ivande, vraća se čak u XVIII. stoljeće.

Najveći dio tih filmova posvećen je prošlošću da bi u njoj otkrili uporišne točke za interpretaciju novojeziih zbivanja; stoga, nije slučajno što se opetuju godine karakteristične i nezaobilazne u novijoj hrvatskoj povijesti: 1918.,1939.,1945.,1971. , 1990. Pa ipak, oni najkvalitetniji filmovi (uz Ivandićevog "Konjanika", "Kontesa Dora" Zvonimira Berkovića, "Ne dao Bog većeg zla" Snježane Tribuson) u dosluhu su - ne s kakvom "prestižnošću" godišnjih - već s duhom određene epohe. Jedna manja skupina filmova pak striktno povezuje dva vremena: ono prijeratno s težištem na 1971. s onim početka rata u Hrvatskoj. Izdvajaju se dva solidna ostvarenja: "Krhotine" Zrinka Ogreste i "Kad mrtva zajpevaju" Krste Papića.

Realiziranо je i petnaestak ratnih filmova. Određeni broj ostvarenja iz toga žanra govori o stratinoj nemoći da se suvisio i sugestivno svjedoči o nečemu takvom kao što je neposredna ratna opasnost. Tek dvojica darovitih mladih autora izjednačiše vrijedna ostvarenja vezana za Domovinski rat: Lukas Nola ("Svaki put kad se rastajemo", "Nebo sateliti" i Vinko Brešan ("Kako je počeo rat na mom otoku", "Svjedoci"). Određenu pažnju zavrijedje i film "Prepoznavanje" Snježane Tribuson; najimpresivnije ratne okršaje vidjesmo pak u ostvarenju "U okruženju" kinoamatera Sabljaka.

Više od jedne trećine otpada na filmove sa suvremenom temom – njih 25. Znatan dio njih uvijek – uzgredice ili izravno – reflektira traumatska ratna zbivanja. Dominantna ličnost ovog razdoblja svakako je Zrinko Ogresta. Njegovu pomno realiziranu triologiju ("Isprati ni", "Crvena prašina" i "Tu") treba tematska relevantnost i stilska koherentnost. Posebnu pažnju zavrijedje melankolično-lirična komedija "Tri muškarca Melite Žganjer" Snježane Tribuson, a u pokušaju vračanja kino-publike u dvorane veliki "posao" obavio je Vinko Brešan i sa svojom drugom komedijom "Maršal". Po nečemu će se pamtiti i ostvarenja "Puška za uspavljivanje" Hrvoja Hribara, "Mondo Bobo" Sorana Ružinovića i "Rusko meso" Lukasa Nole.

Izdvojeno mjesto zauzima Dalibor Matanić koji je svojim beskompromisnim ostvarenjem "Fine mrtve djevojke" podario djelce programatskog značaja.

Iako je s početkom rata kinematografski dokumentarac bio administrativno dokinut, zahvaljujući marnim pojedincima, djelomice HRT-u i producentskoj tvrtki "Factum" - nastaše u minulih 13 godina brojni visoko kvalitetni dokumentarci, afirmiraše se mnogobrojni pojedinci kao što su Vladi Žrnić, Katarina Zrinka Matijević, Branko Štvančić, Vlatka Vorkapić, Dražen Žarković, Ivan Salaj, Zvonimir Jurić, Vinko Brešan, Damir Čučić, Jelena Rajković, Hrvoje Hribar, Danko Volarić...

Djelo pak Dečko kojemu se Žurilo" - što s pomoću jedne duboko potresne životne priče povezuje prijeratno, ratno i poslijeratno razdoblje - postade svojevrsnim zaštitnim znakom hrvatskog - i ne samo dokumentarnog filma. Autorica: Biljana Čakić-Veselić.

Naš najtraženiji izvozni "artikl" svakako su - eksperimentalni filmovi, zaprav sveukupna domena hrvatske filmske i video alternative! S pravom! Ohrabrujuć vitalizam žanra temelji se, kako na još uvijek visoko potentnoj garniturі "klaska", osobito nakon što je Ministarstvo kulture odlučilo potpomagati taj Žanr (Tomislav Šotovac, Ivan Ladislav Galeta, Zdravko Mustać, Ivan Faktor, Dalibor Martinis, Sanja Iveković...), tako i na pregršima mladih darovitih novopridošlica koji i danas One najatraktivniji dio dugovječne Hrvatske revije filmskog i video stvaralaštva.

Žalosni smo zbog stanja u animiranom filmu. Ta nekoć perjanica hrvatske kulture koja se svojedobno bila vijorila i na samom krovu svjetske animacije, svela se tek na sporadične iskrice vrijedne pažnje: posebno na grafički intrigantne radove Danijela Suljića ili na osamljene bljeskove poetski snažnih radova "Plastičara" Simona Bogojevića Naratha što nas je podsjetio na dane kada smo bili vični "pokupiti" i Oscara!

Zadržavši se tek na prosječnome segmentu hrvatske kinematografije, valja nam zavrnu konstatirati da su njezini rezultati tek polovični, a u ignanome filmu - po nekima - i ispod očekivanja. Razloge za takvo stanje - djelomice izgubljena identiteta i prestiža - nalazim u činjenici što su se - s početka ratnih devedesetih - svi konstitutivni potpornji kinematografije bili urušili i što su se njezina prva imena (Šošk, Bauer, Berković, Babaja, Tanhofer, Hadžić, Tadić, Mimica...) bili obavili šutnjom. Mladi pak - stigli kao kakav dar s neba – nisu mogli, sve da su i htjeli, zaživjeti punim intenzitetom u kinematografiji koje, s proizvodnog stajališta, više kao da i nije bilo...

Pa ipak, njezin duh - vidjesmo - nije slomljen, njezin se kreativni kontinuitet održao na Životu. Očekujemo da, umjesto pojedinačnih, napokon iznjedri pregršt kvalitetnih ostvarenja!

petak 12. rujna u 19⁰⁰

Milan BUKOVAC

BACK HOME
autor: Milan Bukovac
kamera: Milan Bukovac
montaža: Milan Bukovac
ton: Tomica Horvat
obrada negativa: Drago Doppler
uloga: Drago Doppler
trajanje: 8 min. 19 sek., 16 mm, c/b eksperimentalni
godina: 1996.

Milan BUNČIĆ

REWIND
autor: Milan Bunčić
kamera: Milan Bukovac
montaža: Milan Bukovac
ton: Milan Bukovac
uloga: Irena Očko
asistent režije: Tomislava Vereš
trajanje: 1 min., Betacam SP, boja, igrani
godina: 1995.

S DRUGE STRANE
autor: Milan Bunčić
kamera: Milan Bukovac
montaža: Damir Čučić
ton: Milan Bunčić
scenografija: Marija Šebrek
uloge: Suzana Golec, Milan Bunčić
trajanje: 58 sek., Betacam SP, c/b, igrani
godina: 1997.

JESEN
autor: Milan Bunčić
kamera: Milan Bukovac
montaža: Milan Bukovac
ton: Milan Bunčić
uloge: Gospoda Javornik, Stjepan Vidaković
trajanje: 1 min., Betacam SP, boja, igrani
godina: 2000.

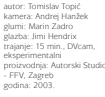

POZIV NA PLES
autor: Milan Bunčić
kamera: Milan Bukovac
montaža: Damir Čučić
ton: Milan Bunčić
uloge: Stjepan Vidaković, trajanje: 1 min., Betacam SP, boja, igrani
godina: 1998.

SILVESTROVO
autor: Milan Bunčić
kamera: Milan Bukovac
montaža: Milan Bukovac
ton: Milan Bunčić
rasvjeta: Zoran Pisačić
uloge: Stjepan Vidaković
trajanje: 1min. 47 sek., DVCAM, boja, igrani
godina: 2002.

TRAIN 622
autor: Milan Bunčić
kamera: Andrej Hanžek
montaža: Milan Bukovac
ton: Milan Bunčić
uloga: Stjepan Vidaković
trajanje: 60 sek., DVCAM, boja, igrani
godina: 2001.

Damir ČUČIĆ

FILMOM PROTIV LUTORA
autor: Damir Čučić
kamera: Damir Čučić
montaža: Damir Čučić
ton: Damir Čučić
trajanje: 7 min. 30 sek., Betacam SP, boja, dokumentarni
godina: 1999.

Zdravko MUSTAĆ

BUQUET
autor: Zdravko Mustać
kamera: Zdravko Mustać
montaža: Milan Bukovac
ton: Zdravko Mustać, Milan Bukovac
trajanje: 15 min., SVHS, boja, eksperimentalni
godina: 1996.

Tomislava VEREŠ

NEŠTO OSOBNO
autorica: Tomislava Vereš
kamera: Milan Bukovac
montaža: Milan Bukovac, Tomislava Vereš
trajanje: 56 sek., Betacam SP, boja, eksperimentalni
godina: 1997.

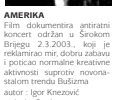

SUSJED
autorica: Tomislava Vereš
kamera: Milan Bukovac
montaža: Milan Bukovac, Tomislava Vereš
ton: Milan Bukovac
trajanje: 1 min., DVCAM, boja, dokumentarni
godina: 2002.

Šest autora Autorskog studija

Zoran Tadić

Zagrebački Autorski studio – fotografija, film, video djeluje već duže od jednog desetljeća, osnovan je 1992. filmografija kluba broj već više od 150 filmova, a u radu na njima okušale se blizu 50 autora. Filmovi Autorskog studija zapaženo su prikazivani i nagrađivani na mnogim amaterskim i drugim festivalima i u Hrvatskoj i u inozemstvu.

Aktivnost kluba je raznovrsna: Autorski studio organizira tečajeve, pomaže u edukaciji mladih suradnjući s filmskim i video društvima u osnovnim i srednjim školama, održava mnogobrojne tribine i projekcije klasičnih i avangardnih filmova, priređuje klupska prvenstva kao i sudjelovanje s filmovima drugih kineklubova.

Ipak, temeljna je klupska djelatnost rad na filmovima. S ponosom možemo reći da nasi filmovi, ili barem veći broj naših "bolji" filmova, nose kao svojevrstan zajednički zaštitni znak – stalna želja za istraživanjem, za proširivanjem kako mogućnosti filma, tako i – unutar toga – vlastitih dosega i kreativnih napora. Iako ne treba podcjenjivati ni dokumentaristike ni igranofilmske pokušaje i domete, zasma je razumljivo da je unutar klupske produkcije najzastupljeniji eksperimentalni, tj. propitivalački, radoznali, naglašeno osobni i autorski film. Razumljive je isto tako i iz istih razloga, da je naš izbor za ovu širokobriješku projekciju sastavljen iz fundusa upravo takvih filmova. Predstavljeni su: autora Autorskog studija. To su Milan Bukovac (1958.), Milan Bunčić (1954.), Damir Čučić (1972.), Zdravko Mustać (1961.), Tomislava Vereš (1960.) i Vlado Žrnić (1959.).

Neki od spomenutih dalje su se zadržali u klubu, neki kraće, neki su i danas stupovi Autorskog studija. Svatko od njih, međutim, ostavio je trajan trag ne samo u povijesti Autorskog studija već i u povijesti cjelokupnog hrvatskog "amaterskog" filmskog stvaralaštva.

WHERE IS THE FILM
autori: Tomislava Vereš i Milan Bukovac
kamera: Milan Bukovac
montaža: Milan Bukovac
uloge: Pepica Pavlek, Tomislava Vereš, Bruno Anković, Šaćir Krčmari, Milan Bunčić, Drago Doppler, Amir Šepić
trajanje: 1 min. SVHS, boja, igrani
godina: 1995.

60 SEKUNDI
autorica: Tomislava Vereš
kamera: Tomislava Vereš, Milan Bukovac
montaža: Milan Bukovac
ton: Milan Bukovac
trajanje: 1 min., SVHS, boja, dokumentarni
godina: 1994.

STRAH
autori: Tomislava Vereš, Milan Bukovac
kamera: Milan Bukovac
montaža: Milan Bukovac
ton: Milan Bukovac, Mino Derenčin
uloge: Dražen Ilinčić, Mario Brišnić, Pepica Pavlek, Drago Doppler, Damir Čučić, Alan Bahorić, Mino Derenčin, Vjeran Blašković, Anita Montina, Damir Žakman, Jure Ožić Bebek, Vozač Tomi, Toni Bertović, Goran Šteković, Hinko, Ivica Horvatić
trajanje: 51 sek., Betacam SP, boja, igrani
godina: 1998.

TOUR RETOUR 1999. – 2000.
autori: Tomislava Vereš, Milan Bukovac
kamera: Milan Bukovac, Tomislava Vereš
montaža: Damir Čučić
ton: Milan Bukovac
trajanje: 4 min., Betacam SP, boja, eksperimentalno animirani
godina: 2000.

Vlado ŽRNIĆ

AVE (MORITURI TE SALUTAT)
autor: Vlado Žrnić
kamera: Vlado Žrnić
montaža: Milan Bukovac
ton: Vlado Žrnić, Milan Bukovac
vrsta: trajanje: 13 min. SVHS, eksperimentalni
godina: 1995.

20⁰⁰

PREMIJERA

OTISCI DUBINE
Otisci dubine je film o 29-godišnjaku Stjepanu Perkoviću, koji sudbinom prilika, još od rođenja, "vuče za sobom prikolicu" zvanu cerebralna paraliza. Iako nesposoban bilo što raditi rukama,

Stjepana to nije spriječilo da urazi svoj pirićći i slikarski duh.Film je svojevrsni prikaz grča i vjere :snage volje, duha i ljubavi za umjetnost koja pobjeđuje bolest i stvara nadu za neku sretniju budućnost,jer kako sam Stjepan u svojoj pjesmi "Spontani put" kaže:

I zaparti,
svakim korakom
ostavljaš za sobom
trag bez kraja".

autorica: Zana Mihanović
kamera: Antoni Ćorić
ton: Marko Mikulić
montaža: Miljenko Kutle
trajanje: 26 min., BetaSP, dokumentarni
proizvodnja: HRT
godina: 2003.

PREMIJERA

SAN
autor: Tomislav Topić
kamera: Andrej Hanžek
glumi: Marin Zadro
glazba: Jimi Hendrix
trajanje: 15 min., DVCam, eksperimentalni
proizvodnja: Autorski Studio - FFV, Zagreb
godina: 2003.

21⁰⁰

PREMIJERA

KOLJEMO I SVIRAMO
Nekad pozantі glazbeni sestar "Pet za pet" koji čine pet vrhunskih glazbenika (Miro Navrčić, Darko Derviđević, Vlado Smiljanić, Miki Mihovec, i Željko Miloš) nedavno se ponovno okupio. Prvi "guža" bila im je na kolinju kod Vlade Smiljanića. Iako se danas bave različitim poslovima - Miki je pekar, Darko se bavi betonom, Miro ima glazbeni studio, - nisu zaboravili svirati, pa su odlučili ponovno krenuti zajedno. Priprema je jedino ime. Ne znamo se, naime, odlučiti hoće li se zv